

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אומר, מה תלמוד לומר: (במדבר ח) ופר שני בן בקר תקח לחטאת? אם ללמד שהם שנים, והלא כבר נאמר: (במדבר ח) ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה לה! אלא יכול תהא נאכלת חטאת ללוים? ת"ל: ופר שני, שני לעולה, מה עולה לא נאכלת, אף חטאת לא נאכלת.	תניא: ר"ש:										
(עזרא ח) הבאים מהשבי הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר וגו' הכל עולה, הכל עולה סלקא דעתך? אפשר שחטאת עולה? אלא הכל כעולה, מה עולה לא נאכלת, אף חטאת לא נאכלת	כיוצא בו, אמר רבי יוסי:										
על עבודת כוכבים הביאום	דתניא, רבי יהודה:										
על עבודת כוכבים שעשו בימי צדקיהו.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:										
בשלמא לרבי יהודה, משכחת לה להני שנים עשר חטאות - כגון דחטאו שנים עשר שבטים, דמיתו שנים עשר שעירים, אי נמי דחטאו שבעה שבטים ושאר ארבע בגרירה, ולרבי שמעון נמי משכחת לה - כגון דחטאו אחד עשר שבטים, דמיתו אחד עשר שעירים ואידך דב"ד, אלא לרבי מאיר דאמר: בית דין מביאין ולא צבור, שנים עשר היכי משכחת ליה?											
כגון דחטאו והדר חטאו והדר חטאו, עד תריסר זימני.											
והא מייתי להו הנהו דחטאן											
כי גמירי חטאת שמתו בעליה במיתה - הני מילי ביחיד, אבל לא בצבור, לפי שאין מיתה בצבור.	רב פפא:										
מנא ליה לרב פפא הא?											
אילימא מדכתיב: (תהלים מה) תחת אבותיך יהיו בניך											
אי הכי, אפילו ביחיד נמי											
אלא דוקא דרב פפא משעיר דראש חדש, דאמר רחמנא: מייתי מתרומת הלשכה, והא מייתי להו מישראל, והנך דפישיי היכי מייתו? אלא שמע מינה: חטאת שמתו בעליה בצבור קרבה.											
מי דמי? שעיר ר"ח דלמא לא מייתו בצבור, אבל הכא ודאי מייתו											
אלא טעמא דרב פפא מהכא, דכתיב: (דברים כא) כפר לעמך ישראל אשר פדית ה', ראוייה כפרה זו שתכפר על יוצאי מצרים, מדכתיב אשר פדית.											
מי דמי? התם כולהו איתינון, מגו דמכפרה אחיים מכפרה נמי אמתים, אלא הכא מי הוו חיים?											
אין הכי נמי, דכתיב: (עזרא ג) ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות וגו'.											
ודלמא מועטין הוו ולא רבים הון											
הכתיב: (עזרא ג) ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם וגו' והקול נשמע עד למרחוק.											
והא מזידין הון											
הוראת שעה היתה.											
הכי נמי מסתברא, דאי לא תימא הכי, (עזרא ח) אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה כנגד מי? אלא הוראת שעה היתה, הכא נמי הוראת שעה היתה.											
מת אחד מן הצבור - חייבין, אחד מבית דין - פטורין.	ת"ר:										
מאן תנא?											
רבי חסדא אמר רבי זירא אמר רב ירמיה אמר רב:											
דאמר: [רבי מאיר]											
הלכך מת אחד מן הצבור חייבין, דהא קאים כוליה בית דין, מת אחד מבית דין פטורין, דהויא לה חטאת שמת אחד מן השותפין, ומשום הכי פטורין.											
ונוקמה כרבי שמעון	מתקיף לה רב יוסף:										

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בית דין עם הצבור	דאמר: [רבי שמעון]										1.
מת אחד מן הצבור חייבין, דאין צבור מתים, מת אחד מבית דין פטורין, כדאמרינן דחטאת שותפין היא											1.
שמעין ליה לר"ש דאמר: חטאת שותפין אינה מתה	א"ל אביי										1.
פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו והפריש אחרים תחתיהם - ימותו כולן, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]										1.
ירעו, לפי שאין חטאת צבור מתה.	ר"א ור"ש:										1.
כהנים קא אמרת? שאני כהנים, דאיקרו קהל, דכתיב: (ויקרא טז) על הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר.	א"ל רב יוסף:										1.
אלא מעתה, נייתו פר בהוראה											1.
וכי תימא הכי נמי											1.
טפי להו שבטים											1.
שבטו של לוי לא איקרו קהל, דכתיב: (בראשית מח) הנני מפרך והרביחך ונתתיך לקהל עמים וגו', כל שיש לו אחוזה איקרי קהל, וכל שאין לו אחוזה לא איקרי קהל.	אלא אמר רב אחא ברבי יעקב:										1.
א"כ, חסרי להו י"ב שבטים											1.
(בראשית מח) אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי.	אביי:										1.
והא כתיב: על שם אחיהם יקראו בנחלתם, לנחלה הוקשו ולא לדבר אחר	רבא:										1.
ולא? והא חלוקין בדגלים											1.
בנחלתן כך חנייתן כדי לחלק כבוד לדגלים.											1.
והא חלוקים בנשיאים											1.
ההוא לחלוק כבוד לנשיאים											1.
שלמה עשה ז' ימי חנוכה, ומה ראה משה לעשות שנים עשר ימי חנוכה? כדי לחלוק כבוד לנשיאים.	דתניא:										1.
מאי הוי עלה?											1.
חמש חטאות מתות: ולד חטאת, ותמורת חטאת, וחטאת שמתו בעליה, וחטאת שנתכפרו בעליה, וחטאת שעברה שנתה, ואי אתה יכול לומר ולד חטאת בצבור - שאין צבור מפרישין נקבה, ואי אתה יכול לומר תמורת חטאת בצבור - שאין תמורה בצבור, ואי אתה יכול לומר חטאת שמתו בעליה בצבור - שאין צבור מתים	ת"ש, דתניא: ר"ש:										1.
שנתכפרו בעליה ושעברה שנתה לא שמענו, יכול ימותו?											1.
אמרת: ילמוד סתום מן המפורש, מה מצינו בולד חטאת ותמורת חטאת ושמתו בעליה - ביחיד דברים אמורים ולא בצבור, אף שנתכפרו בעליה ושעברה שנתה - ביחיד דברים אמורים ולא בצבור.	[רבי שמעון]										1.
וכי דנין אפשר משה אפשר?											1.
ר"ש בחד מקום גמיר.											1.
הדרן עלך הורו בית דין											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

הוריות-הורה כהן משיח		Talmud Navigator												
מירא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
הורה כהן משיח לעצמו שוגג ועשה שוגג - מביא פר.														ז
שוגג ועשה מזיד, מזיד ועשה שוגג - פטור, שהוראת כהן משיח לעצמו כהוראת ב"ד לצבור.														ז
שוגג ועשה שוגג - מביא פר.														ז
פשיטא														ז
הכא במאי עסקינן - כגון שהורה ושכח מאיזה טעם הורה, ובשעה שטעה אמר: הריני עושה על דעת הוראתו, דמהו דתימא, כיון דאילו מתידע ליה שמא הדר ביה - כמזיד דמי ולא לחייב, קמ"ל.	אביי:													ז
מזיד ועשה שוגג כו'.														ז
מנא ה"מ?														ז
(ויקרא ד) לאשמת העם - הרי משיח כצבור	דתנו רבנן:													ז
והלא דין הוא: צבור מוצא מכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל יחיד, מה צבור אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה, אף משיח לא יהא חייב אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה														ז
או כלך לדרך זו: נשיא מוצא מכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל יחיד, מה נשיא מביא בשגגת מעשה בלא העלם דבר, אף משיח מביא בשגגת מעשה בלא העלם דבר														ז
נראה למי דומה? צבור בפר ואין מביאין אשם תלוי, ומשיח בפר ואין מביא אשם תלוי, מה צבור אינו חייב אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה, אף משיח לא יהא חייב אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה														ז
או כלך לדרך זו: נשיא מביא שיעירה בעבודת כוכבים ומביא אשם ודאי, ומשיח מביא שיעירה בעבודת כוכבים ומביא אשם ודאי, מה נשיא מביא בשגגת מעשה, אף משיח מביא בשגגת מעשה														ז
ת"ל: (ויקרא ד) לאשמת העם, הרי הוא משיח כצבור, מה צבור אינו מביא אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה, אף משיח אינו מביא אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה.														ז
אימא: מה צבור הורה ועשו אחריו בהוראתו חייבין, אף משיח כשהורה ועשו אחריו בהוראתו יהא חייב														ז
ת"ל: (ויקרא ד) והקריב על חטאתו אשר חטא, על מה שחטא הוא מביא, ואין מביא על מה שחטאו אחרים.														ז
משיח בפר ואין מביא אשם תלוי.	אמר מר:													ז
מנא ליה דאין מביא אשם תלוי?														ז
דכתיב: (ויקרא ה) וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג, מי שחטאתו ושגגתו שוה, יצא משיח שאין שגגתו וחטאתו שוה, דכתיב: לאשמת העם, הרי הוא משיח כצבור.														ז
לאשמת העם ע"כ לא קאמר ליה														ז
אלא, אשם כדי נסבה.														ז
הורה בפני עצמו ועשה בפני עצמו - מתכפר לו בפני עצמו														ז
הורה עם הצבור ועשה עם הצבור - מתכפר לו עם הצבור, שאין ב"ד חייבין עד שיורו לבטל מקצת ולקיים מקצת, וכן המשיח														ז
ולא בעבודת כוכבים - עד שיורו לבטל מקצת ולקיים מקצת.														ז
מנהני מילי?														ז
הורה עם הצבור ועשה עם הצבור יכול יביא פר לעצמו? ודין הוא: נשיא מוצא מכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל יחיד, מה נשיא - חטא בפני עצמו מביא בפני עצמו, חטא עם הצבור מתכפר לו עם הצבור, אף משיח - חטא בפני עצמו מביא בפני עצמו, חטא עם הצבור מתכפר לו עם הצבור	דת"ר:													ז
לא, אם אמרת בנשיא - שכן מתכפר לו עם הצבור ביום הכפורים, תאמר במשיח - שאין מתכפר לו עם הצבור ביום הכפורים? הואיל ואין מתכפר לו עם הצבור ביום הכפורים יכול יביא פר לעצמו?														ז
ת"ל: (ויקרא ד) על חטאתו אשר חטא, הא כיצד? חטא בפני עצמו מביא בפני עצמו, חטא עם הצבור מתכפר לו עם הצבור.														ז
היכי דמי?														ז

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

הוריות-הורה כהן משיח		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אלימא דהוא מופלא והם אינן מופלאין								!			ז.
פשיטא דמתכפר לו בפני עצמו, הוראה דלהון ולא כלום, ובעי אתווי כשבה או שעירה כל חד וחד								⚡			ז.
ואי דאינן מופלאין והוא לאו מופלא								!			ז.
אמאי מתכפר לו בפני עצמו? הא הוראה ידידה ולא כלום היא								⚡			ז.
כגון שהיו מופלין שניהן.	רב פפא:							!		◊	ז:
חטא בפני עצמו ועשה בפני עצמו היכי דמי? דיתבי בשני מקומות וקא מורו בתרי איסורי	סבר אביי למימר:									■ ◊	ז:
אטו שני מקומות גורמין? אלא אפילו יתבי בחד מקום, וכיון דקא מורו בתרי איסורי - חטא בפני עצמו הוא.	אמר ליה רבא:									■ ◊	ז:
פשיטא, הוא בחלב והן בעבודת כוכבים - חטא בפני עצמו הוא, דהא חלוקין - בטעמיהו וחלוקין בקרבנות, דהוא בפר והן בפר ושעיר, דהא קא מייתו הני שעיר והוא לא מייתי, וכל שכן הוא בעבודת כוכבים והן בחלב, דחלוקין בקרבנותיהן לגמרי, דהוא שעירה ואינהו פר, אלא הוא בחלב המכסה את הקרב והן בחלב שעל הדקין, מהו? מי אמרינן: אף על גב דקרבתן שוה, כיון דמתרי קראי קאתו הא פליגין בטעמיהו, או דלמא שם חלב אחד הוא?										◊ ^	ז:
אם תמצא לומר שם חלב אחד הוא, הוא בחלב והן בדם, מהו? מי אמרינן: בטעמיהו הא פליגין, או דלמא כיון דשוין בקרבן בתר קרבן אזלינן?										◊ ^	ז:
תיקו.										■ ◊	ז:
שאינ בית דין חייבין עד שיוורו לבטל מקצת ולקיים מקצת וכו'.										■ <	ז:
מנלן דעד שיוורו לבטל מקצת ולקיים מקצת?										^	ז:
כדאמרינן באידך פירקין: ונעלם דבר, דבר - ולא כל הגוף.										! ◊	ז:
וכן המשיח.										■ <	ז:
מנלן?										^	ז:
דכתיב: (ויקרא ד) לאשמת העם, הרי משיח כצבור.										■ ! ◊	ז:
ולא בעבודת כוכבים כו'.										■ <	ז:
מנלן?										^	ז:
לפי שיצאה עבודת כוכבים לדון בעצמה, יכול יהו חייבין על עקירת מצוה כולה? נאמר כאן מעיני ונאמר להלן מעיני, מה להלן בב"ד אף כאן נמי בב"ד, ומה להלן דבר - ולא כל הגוף, אף כאן נמי דבר - ולא כל הגוף.	דתנו רבנן:									■ ! ◊	ז:
אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת המעשה, וכן המשיח										■	ז:
ולא בעבודת כוכבים - אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת המעשה.										■	ז:
מנלן?										^	ז:
ישגו - יכול יהו חייבין על שגגת מעשה? ת"ל: ישגו ונעלם דבר, אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה.	דתנו רבנן:									■ ! ◊	ז:
וכן המשיח.										■ <	ז:
מנלן?										^	ז:
דכתיב: לאשמת העם, הרי משיח כצבור.										■ ! ◊	ז:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

הוריות-הורה כהן משיח		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ולא בעבודת כוכבים אלא על העלם דבר עם שגת מעשה.											ז:
מנלן?											ז:
לפי שיצאה עבודת כוכבים לדון בעצמה, יכול יהו חייבין על שגת המעשה? נאמר כאן מעיני ונאמר להלן מעיני, מה להלן אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגת מעשה, אף כאן אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגת מעשה.	דת"ר:										ז:
ואילו משיח בעבודת כוכבים לא קתני											ז:
מתניתין מני?											ז:
רבי היא											ז:
משיח בעבודת כוכבים - רבי אומר: בשגת מעשה	דתניא: [רבי]										ז:
בהעלם דבר	חכמים:										ז:
ושוין שבשעירה, ושוין שאין מביא אשם תלוי.											ז:
ותסברא בזדונו כרת ובשגתו חטאת מי קתני?											ז:
אלא תני הא הוא הדין להא, ה"נ תנא הא והוא הדין להא.											ז:
מ"ט דרבי?											ז:
אמר קרא: (במדבר טו) וכפר הכהן על הנפש השוגגת בחטאה בשגגה, הנפש - זה משיח, השוגגת - זה נשיא, בחטאה בשגגה - רבי סבר: חטא זה בשגגה יהא	[רבי סבר]										ז:
מי שחטאתו בשגגה, יצא משיח שאין חטאתו בשגגה אלא בהעלם דבר.	רבנן סברי:										ז:
ושוין שבשעירה כיחיד.											ז:
מנלן?											ז:
דאמר קרא: (במדבר טו) ואם נפש אחת, אחד יחיד ואחד נשיא ואחד משיח - כולם בכלל נפש אחת הן.											ז:
ושוין שאין מביא אשם תלוי.											ז:
מנלן?											ז:
דכתיב: (ויקרא ה') וכפר עליו הכהן על שגתו אשר שגג, רבי סבר: מי שכל חטאו בשגגה, יצא זה שאין כל חטאו בשגגה אלא בהעלם דבר.											ז:
מידי כל כתיב?											ז:
אין, דאם כן נכתוב על שגתו, למה לי אשר שגג? הא קמ"ל, דעד דאיכא כל חטאו בשגגה											ז:
ורבנן?											ז:
מי שחטאו בשגגה, יצא משיח שאין חטאו בשגגה לא בעבודת כוכבים ולא בשאר מצות אלא בהעלם דבר עם שגת מעשה.	[רבנן]										ז:
אין בית דין חייבין עד שיוור בדבר שזדונו כרת ושגתו חטאת, וכן המשיח											ז:
ולא בעבודת כוכבים - עד שיוור על דבר שזדונו כרת ושגתו חטאת.											ז:
מנלן?											ז:
נאמר כאן (ויקרא ד) עליה ונאמר להלן (ויקרא יח) עליה, מה להלן דבר שזדונו כרת ושגתו חטאת, אף כאן דבר שזדונו כרת ושגתו חטאת.	דתניא, רבי:										ז:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-חזרה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

הוריות-הורה כהן משיח		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
אשכחן צבור, משיח מנלן?										^	ת.
לאשמת העם - הרי משיח כצבור.										! ^	ת.
נשיא?										^	ת.
יליף מצות מצות, כתיב גבי נשיא: (ויקרא ד) ועשה אחת מכל מצות ה', וכתוב בצבור: (ויקרא ד) ועשו אחת מכל מצות, מה צבור - דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת, אף נשיא - דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת.										!	ת.
יחיד?										^	ת.
אמר קרא: (ויקרא ד) ואם נפש, וילמד תחתון מעליון.										!	ת.
ולא בעבודת כוכבים עד שירור.										■	ת.
בעבודת כוכבים מנלן?										^	ת.
לפי שיצאה עבודת כוכבים לדון בעצמה, יכול יהו חייבין אפילו על דבר שאין זדונו כרת ושגגתו חטאת? נאמר כאן מעיני ונאמר להלן מעיני, מה להלן דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת, אף כאן דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת.	דת"ר:									! ^	ת.
אשכחן צבור - יחיד, נשיא, משיח מנלן?										^	ת.
אמר קרא: (ויקרא ד) ואם נפש אחת, אחד יחיד ואחד נשיא ואחד משיח - כולן בכלל נפש אחת הן, וילמד תחתון מן העליון.										! ^	ת.
הניחא למאן דמפיק לה לעליה לג"ש - כדאמרן, אלא לרבנן דמפקי לה לעליה לעריות וצרות, דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת מנא להו?										ז	ת.
נפקא להו מדמני ליה ר' יהושע בן לוי לבריה:										!	ת.
(במדבר טו) תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה והנפש אשר תעשה ביד רמה וגו', הוקשה כל התורה כולה לעבודת כוכבים, מה עבודת כוכבים שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, אף כאן שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.	[רבי יהושע בן לוי]									! ^	ת.
אשכחן יחיד, נשיא, ומשיח בין בעבודת כוכבים בין בשאר מצות, צבור מנלן?										^	ת.
יליף עליון מתחתון.										!	ת.
ורבי הא דר' יהושע בן לוי מאי עביד ליה?										ז	ת.
מפיק ליה לכדתניא:	[רבי]									!	ת.
לפי שמצינו שחלק הכתוב בין רבים ליחידים, רבים בסייף וממונן אבד, יחידים בסקילה וממונן פלט, יכול נחלוק בקרבנותיהם? ת"ל: תורה אחת יהיה וגו'.	[דתניא]									! ^	ת.
טעמא דלא חלק הכתוב, הא חלק הוה אמינא נחלוק, מאי נייתי?	מתקיף לה רב חלקיה מהגרוניא:									ז	ת.
נייתי פר										!	ת.
צבור בשאר מצות הוא דמיינן										ז	ת.
נייתי פר לעולה ושעיר לחטאת										!	ת.
צבור בעבודת כוכבים הוא דמיינן										ז	ת.
נייתי שעיר										!	ת.
נשיא בשאר מצות הוא דמיינן										ז	ת.
נייתי שעיר										!	ת.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

הוריות-הורה כהן משיח		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
יחיד נמי היינו קרבנן		ז									ת.
איצטריך, ס"ד אמנא: צבור מייתי פר לעולה ושעיר לחטאת, הני נייתי איפכא, פר לחטאת ושעיר לעולה, א"נ צריך ואין לו תקנה, קמ"ל.			!								ת.
דכ"ע מיהת: כי כתיבי הני קראי - בעבודת כוכבים הוא דכתיבי, מאי משמע?				ז							ת.
אמר קרא: (במדבר טו) וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה, איזו היא מצוה שהיא שקולה ככל המצות? הוי אומר: זו עבודת כוכבים.	רבא, ואי תימא ר' יהושע בן לוי, ואמרי לה כדי:				!						ת.
אמר קרא: (במדבר טו) אשר דבר ה' אל משה, וכתוב: (במדבר טו) אשר צוה ה' אליכם ביד משה, איזו היא מצוה שהיא דביבורו של הקב"ה וצוה על ידי משה? הוי אומר: זו עבודת כוכבים	דבי רבי תנא:					!					ת.
(שמות כ) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענו.	דתנא רבי ישמעאל:						!				ת.
(במדבר טו) למן היום אשר צוה ה' והלאה לדורותיכם, איזו היא מצוה שהיא נאמרה בתחלה? הוי אומר: זו עבודת כוכבים.	דבי רבי ישמעאל תנא:							!			ת:
עשר מצות נצטוו ישראל במרה, (דכתי': (שמות טו) והיה אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך)	והא אמר מר:							ז			ת:
אלא, מחוורתא כדשנינן מעיקרא.									!		ת:
אין חייבין על עשה ועל לא תעשה שבמקדש, ואין מביאין אשם תלוי על עשה ועל לא תעשה שבמקדש											ת:
אבל חייבין על עשה ועל לא תעשה שבנדה, ומביאים אשם תלוי על עשה ועל לא תעשה שבנדה.											ת:
איזו היא מצות עשה שבנדה? פרוש מן הנדה, ומצות לא תעשה? אל תבא על הנדה.											ת:
מנא הני מילי דצבור לא מחייבי קרבן בעלמא, ויחיד אשם תלוי נמי לא?											ת:
נאמר ואשם בחטאת ובאשם תלוי, ונאמר ואשמו בצבור, מה ואשם ביחיד בחטאת קבועה, אף ואשמו בצבור בחטאת קבועה ומה צבור בחטאת קבועה, אף אשם תלוי נמי אין בא אלא על ספק חטאת קבועה.	רב יצחק בר אבדימי:								!		ת:
אי הכי, קרבן עולה ויורד נמי הא כתיב: (ויקרא ה) והיה כי יאשם לאחת מאלה	אמרי:								ז		ת:
דנין אשמו מן אשם ואין דנין אשם מן יאשם.										!	ת:
ומאי נ"מ?									ז		ת:
(ויקרא יד) ושב הכהן ובא הכהן - זו היא שיבה זו היא ביאה	והא תני דבי רבי ישמעאל:								ז		ת:
ועוד, נילף מן ואשם מטומאת מקדש וקדשיו, דכתיב: (ויקרא ה) והוא טמא ואשם									ז		ת:
דנין ואשם ומצות ה' מן ואשם ומצות ה'.	רב פפא:									!	ת:
ונילף ואשם ונשיאת עון מן ואשם ונשיא עון	רב שימי בר אשי לרב פפא:								ז		ת:
דנין ואשם ומצות ה' אשר לא תעשינה מואשם ומצות ה' אשר לא תעשינה, ואל יוכיח שמיעת קול וביטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו שלא נאמר בהם ואשם ומצות ה' אשר לא תעשינה.	אלא אמר ר"נ בר יצחק:									!	ת:
אין חייבין על שמיעת קול ועל ביטוי שפתים ועל טומאת מקדש וקדשיו והנשיא כיוצא בהם, דברי רבי יוסי הגלילי	[רבי יוסי הגלילי]										ת:
הנשיא חייב בכולן חוץ משמיעת הקול, שהמלך לא דן ולא דנין אותו, לא מעיד ולא מעידין אותו.	רבי עקיבא:										ת:
מ"ט דר' יוסי הגלילי? אמר קרא: והיה כי יאשם לאחת מאלה, כל שמתחייב באחת מתחייב בכולן, ושאין מתחייב באחת אין מתחייב בכולן.	עולא:										ת:
ואימא: מתחייב באחת מהן ואע"פ שאין מתחייב בכולן									ז		ת:
אלא טעמא דר' יוסי הגלילי מהכא										!	ת:

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-מובאה של פסיקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

הוריות-הורה כהן משיח		Talmud Navigator									
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
נאמר (ויקרא ה) לא תגיע ידו, ונאמר (ויקרא ה) לא תשיג ידו, מי שבא לידי עניות ועשירות, יצא נשיא ומשיח שאין באין לידי עניות, נשיא - דכתיב: (ויקרא ד) ועשה אחת מכל מצות ה' אלהיו, מי שאין על גביו אלא ה' אלהיו, משיח - דכתיב: (ויקרא כא) והכהן הגדול מאחיו, שהוא גדול מאחיו בנוי בכח בחכמה ובעושר	דנניא, היה רבי ירמיה אומר:									!	◇
מנין שאם אין לו גדלה משל אחיו? ת"ל: והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו, גדלהו מאחיו.	אחרים:										■
נשיא שנצטרע, מהו? מידחה דחי או מיפטר פטיר?	בעא מיניה רבינא מר"נ בר יצחק:									◇	^
דילך או דגזא?	א"ל: [ר"נ בר יצחק]									!	◇
משיח פטור מכולן.	תניא, ר"ע:										■
מ"ט דר"ע? אמר קרא: (ויקרא ו) זה קרבן אהרן ובניו, זו באה חובה לו, ואין אחרת באה חובה לו.	רבא:										■
ואימא: כי ממעט ליה רחמנא - מדלי דלות, ומאי ניהו? עשירית האיפה, אבל עניות ועשירי' לא מעטיה רחמנא										◇	ז
לא ס"ד, דכתיב: (ויקרא ה) וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה, המתכפר באחת מתכפר בכולן, ושאיין מתכפר באחת אין מתכפר בכולן.										!	◇
אלא מעתה, דכתיב: (ויקרא ה) והיה כי יאשם לאחת מאלה, ה"נ דכל המתחייב באחת מתחייב בכולן, ושאיין מתחייב באחת אין מתחייב בכולן										ז	◇
נשיא חייב חוץ משמיעת קול	אלמה תנן, ר"ע									ז	■
מאחת משמע ליה, לאחת לא משמע ליה.	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:									!	◇
ומ"ש מאחת דמשמע ליה?										ז	◇
דכתביה רחמנא לבסוף גבי עשירית האיפה, למימרא דכל דמחייב בעשירית האיפה מחייב בכולן, דאי ס"ד מתחייב באחת אע"פ שאין מתחייב בכולן, נכתביה להאי מאחת מאלה בדלות, א"נ בעשירות.										!	◇
כל המצות שבתורה שחייבין על זדון כרת ועל שגגתן חטאת - היחיד מביא כשבה ושעירה, והנשיא ששיר, ומשיח וב"ד מביאין פר											■
ובעבודת כוכבים - היחיד והנשיא והמשיח מביאין שעירה, וב"ד פר ושעיר, פר לעולה ושעיר לחטאת.											■
אשם תלוי - היחיד והנשיא חייבין, ומשיח וב"ד פטורין.											■
אשם ודאי - היחיד והנשיא והמשיח חייבין, וב"ד פטורין.											■
על שמיעת הקול, ועל בטוי שפתים, ועל טומאת מקדש וקדשיו - ב"ד פטורין, והיחיד והנשיא והמשיח חייבין, אלא שאין - כ"ג משיח חייב על טומאת מקדש וקדשיו, דברי ר"ש.	[רבי שמעון]										■
ומה הן מביאין? קרבן עולה ויורד	[רבי שמעון]										■
הנשיא מביא שעיר.	רבי אלעזר:										■
ר"ש היה נותן כלל:	תניא: [ר"ש]										■
כל שהיחיד באשם תלוי - הנשיא כיוצא בו, משיח וב"ד פטורין וכל שהוא באשם ודאי - נשיא ומשיח כיוצא בהן, וב"ד פטורין											■
שמיעת הקול, ובטוי שפתים, וטומאת מקדש וקדשיו - בית דין פטורין, נשיא ומשיח חייבין, אלא שאין הנשיא חייב בשמיעת הקול, ולא משיח בטומאת מקדש וקדשיו											■
כל שהוא בעולה ויורד - נשיא כיוצא בו, משיח ובית דין פטורין.											■
הא גופא קשיא, אמרת: שאין משיח חייב בטומאת מקדש וקדשיו, בטומאת מקדש וקדשיו הוא דפטור, אבל בשמיעת הקול ובטוי שפתים חייב										ז	◇
כל שהוא בעולה ויורד - נשיא כיוצא בו, משיח ובית דין פטורין	אימא סיפא:									ז	■
קתני משיח ובית דין פטורין, מה בית דין פטורין מכולהו, אף משיח פטור מכולהו										ז	■

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

הוריות-הורה כהן משיח		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
קשיין אהדד?									ז		ט:
לא קשיא: כאן בדלות, כאן בדלי דלות, ור"ש סבר לה כר"ע בחדא ופליג עליה בחדא, סבר לה כר"ע בדלי דלות דפטור, ופליג עליה בדלות.	רב הונא בריה דרב יהושע:								!	ז	ט:
אלא שאין כ"ג חייב כו'.	[רבי שמעון]										ט:
מ"ט דר"ש? דכתיב: (במדבר יט) ונכרתה הנפש ההיא מתוך הקהל, מי שקרבנו שוה לקהל, יצא זה שאין קרבנו שוה לקהל.	חזקיה:										ט:
א"כ, נשיא נמי אין קרבנו שוה לקהל									ז		ט:
שוה בכפרה דיוה"כ.									!		ט:
א"כ, כהנים נמי לא שוו לקהל - בכפרה דיוה"כ									ז		ט:
כהנים שוו לקהל בשאר מצות דשנה כולה.									!		ט:
משיח נמי הא שוה בשאר מצות דשנה									ז		ט:
אימא הכי: מי שחטאתו שוה ליחידים, ומאי ניהו? קהל.	אלא אמר רבא:										ט:
הנשיא מביא שעיר וכו'.	רבי אלעזר:										ט:
לא אמר ר' אליעזר אלא בטומאת מקדש וקדשיו, הואיל ונאמר כרת בו כבבועה.	רבי יוחנן:										ט:
ה"נ מסתברא, דאי ס"ד ר"א על כולהו קאמר, מכדי שעיר נשיא ופר משיח במקום יחיד לחטאת קאי, ניתני נמי: משיח מביא פר בשמייעת קול ובטוי שפתיים, אלא מדלא קתני משיח, ש"מ אטומאת מקדש וקדשיו, קאי, דמשיח פטור.	רב פפא:										ט:
ממאי? דלמא ר"א אכולהו קאי, ובמשיח סבר לה כר"ע, דאמר: משיח פטור בכולן	רב הונא בריה דרב נתן לר"פ:								ז		ט:
ור"ע מי פטר ליה מפר?	א"ל: [רב פפא]								ז		ט:
ותו לא מדי.											ט:
מודה ר"א שאין מביא אשם.	רבי יוחנן:										ט:
אשם תלוי בא על טומאת מקדש וקדשיו.	תני תנא קמיה דרב ששת:										ט:
דאמר לך מני? ר"א היא, דאמר: הואיל ונאמר בו כרת כבבועה מיייתי נשיא שעיר עליה	א"ל: [רב ששת]								ז		ט:
מודה ר' אליעזר שאין מביא אשם תלוי	והא"ר יוחנן:								ז		ט:
קשיא.											ט:
הדרן עלך הורה כהן משיח											ט:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
הוריות-כהן משיח	מאן דאמר										
מימרא											
כהן משיח שחטא ואח"כ עבר ממשיותו, וכן נשיא שחטא ואחר כך עבר מגדולתו - כהן משיח מביא פר, והנשיא מביא שעיר.											ט:
משיח שעבר ממשיותו, ואחר כך חטא, וכן הנשיא שעבר מגדולתו ואח"כ חטא - כהן משיח מביא פר, והנשיא כהדיוט.											ט:
השתא יש לומר: עבר ממשיותו ואח"כ חטא מביא פר, חטא ואח"כ עבר ממשיותו צריכא למימר?											ט:
משום דקתני גבי נשיא, דכי עבר מנשיאותו ואח"כ חטא כהדיוט מייתי, אהכי תני גבי משיח: חטא ואח"כ עבר מביא פר.											י:
מנא ה"מ?											י:
(ויקרא ד) והקריב על חטאתו, מלמד שמביא חטאתו משעבר	דתנו רבנן:										י:
שיכול והלא דין הוא: ומה נשיא שמביא בשגגת מעשה - אין מביא חטאתו משעבר, משיח שאין מביא בשגגת מעשה אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה - לא כ"ש											י:
תלמוד לומר: והקריב על חטאתו, מלמד שמביא על חטאתו משעבר.											י:
ונייתי נמי נשיא מק"ו: ומה משיח שאין מביא בשגגת מעשה - מביא חטאת משעבר, נשיא שמביא חטאת בשגגת מעשה - אינו דין שמביא חטאתו משעבר											י:
תלמוד לומר: (ויקרא ד) אשר נשיא יחטא, כשהוא נשיא אין, כשהוא הדיוט לא.											י:
חטאו עד שלא נתמנו ואח"כ נתמנו - הרי אלו כהדיוטות											י:
אם נודע להם עד שלא נתמנו - חייבים, ומשנתמנו - פטורים.	רבי שמעון:										י:
איזהו נשיא? זה מלך, שנאמר: (ויקרא ד) מכל מצות ה' אלהיו, שאין על גביו אלא ה' אלהיו.											י:
מה"מ?											י:
(ויקרא ד) אם הכהן המשיח יחטא - פרט לקודמות	דתנו רבנן:										י:
והלא דין הוא: ומה נשיא שמביא בשגגת מעשה - אין מביא על הקודמות, משיח שאין מביא אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה - אינו דין שלא יביא על הקודמות											י:
לא, אם אמרת בנשיא - שכן אין מביא חטאתו משעבר, תאמר במשיח - שמביא חטאתו משעבר? והאיל ומביא חטאתו משעבר יביא על הקודמות? תלמוד לומר: המשיח יחטא, חטא כשהוא משיח מביא, כשהוא הדיוט - אינו מביא.											י:
ותניא נמי גבי נשיא כה"ג:											י:
(ויקרא ד) אשר נשיא יחטא - פרט לקודמות	[תניא]										י:
והלא דין הוא: ומה משיח שמביא חטאתו משעבר - אינו מביא על הקודמות, נשיא שאין מביא חטאתו משעבר - אינו דין שלא יביא על הקודמות											י:
מה למשיח - שכן אין מביא בשגגת מעשה, תאמר בנשיא - שמביא בשגגת מעשה? והאיל ומביא בשגגת מעשה יביא על הקודמות? תלמוד לומר: אשר נשיא יחטא, שחטא והרי הוא נשיא, ולא שחטא ועודו הדיוט.											י:
אשר נשיא יחטא, יכול גזרה? ת"ל: אם הכהן המשיח יחטא, מה להלן לכשיחטא, אף כאן לכשיחטא.	ת"ר:										י:
יכול גזרה.	אמר מר:										י:
גזרה, מהיכא תיתי?											י:
אין, אשכחן, דכתיב: (ויקרא יד) ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם, בשורה היא להם שנגעים באים עליהם, דברי רבי יהודה	אמרי: [רבי יהודה]										י:
פרט לנגעי אונסין	רבי שמעון:										י:
לאו אמר רבי יהודה בשורה? הכא נמי אימא גזרה היא הלכך כתיב: אם.											י:
ולרבי שמעון, נגעי אונסין מי לא מטמו?											י:

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
הוריות-כהן משיח	מאן דאמר										
ממרא											
(ויקרא יג) אדם כי יהיה מן הדבור ואילך	והא תניא:										
והלא דין הוא: טמא בזב וטמא בנגעים, מה זב מן הדבור ואילך, אף נגעים מן הדבור ואילך											
לא, אם אמרת בזב - שכן אין מטמא באונס, תאמר בנגעים - שמתמאין באונס? תלמוד לומר: אדם כי יהיה, מן הדבור ואילך.											
פרט לנגעי רוחות.	רבא:										
פרט לנגעי כשפים.	רב פפא:										
אשר נשיא יחטא - פרט לחולה.	תנו רבנן:										
משום דהוה ליה חולה אידחי ליה מנשיאותיה?											
פרט לנשיא שנצטרע, שנאמר: (מלכים ב' טו) וינגע ה' את המלך ויהי מצורע עד יום מותו וישב בבית החפשי ויותם בן המלך על הבית. מדקאמר בבית החפשי, מכלל דעד השתא עבד הוה?	רב אבדימי בר חמא:										
כי הא דר' גמליאל ורבי יהושע הוו אזלי בספינתא, בהדי דר' גמליאל הוה פיתא, בהדי רבי יהושע הוה פיתא וסולתא, שלים פיתיה דר' גמליאל סמך אסולתיה דרבי יהושע.											
אמר ליה: מי הוה ידעת דהוה לן עכובא כולי האי דאיתית סולתא?	[רבי יהושע]										
אמר ליה: כוכב אחד לשבעים שנה עולה ומתעה את הספנים, ואמרתי: שמא יעלה ויתעה אותנו.	[רבן גמליאל]										
אמר ליה: כל כך בידך ואתה עולה בספינה?	[רבי יהושע]										
א"ל: עד שאתה תמה עלי, תמה על שני תלמידים שיש לך ביבשה, רבי אלעזר חסמא ורבי יוחנן בן גודגא, שיודעין לשער כמה טפות יש בים, ואין להם פת לאכול ולא בגד ללבוש	[רבן גמליאל]										
נתן דעתו להושיבם בראש.	[רבי יהושע]										
כשעלה, שלח להם ולא באו, חזר ושלח ובאו.	[רבי יהושע]										
אמר להם: כמדומין אתם ששררה אני נותן לכם? עבדות אני נותן לכם, שנאמר: (מלכים א' יב) וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה.	[רבי יהושע]										
(ויקרא ד) אשר נשיא יחטא - אמר ריב"ז: אשרי הדור שהנשיא שלו מביא קרבן על שגגתו, אם נשיא שלו מביא קרבן, צריך אתה לומר מהו הדיוט ואם על שגגתו מביא קרבן, צריך אתה לומר מהו זדון?	ת"ר:										
אלא מעתה, דכתיב: (ויקרא ה) ואת אשר חטא מן הקדש ישלם, ובירבעם בן נבט דכתיב ביה: (מלכים א' יד) אשר חטא ואשר החטיא, הכי נמי דאשרי הדור הוא	מתקיף לה רבא בריה דרבה:										
שאני הכא, דשני קרא בדבוריה.											
מא דכתיב: (קולותיו) יש חבל אשר נפשה על הארץ וגו' : אשריהם לצדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים של עולם הבא בעולם הזה, או להם לרשעים שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים של עולם הבא	דרש רב נחמן בר רב חסדא:										
אטו צדיקי אי אכלי תרי עולמי מי סני להו?	רבא:										
אשריהם לצדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים של עולם הזה בעולם הזה, או להם לרשעים שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים של עולם הזה בעולם הזה.	אלא אמר רבא:										
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע אתו לקמיה דרבא	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]										
אוקימתון מסכתא פלן ומסכתא פלן?	אמר להו: [רבא]										
אמרו ליה: אין.	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]										
איעתריתו פורתא?	[רבא]										
אמרו ליה: אין, דזבנן קטינא דארעא.	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]										
קרי עלייהו: אשריהם לצדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים שבעולם הזה בעולם הזה.	[רבא]										

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
הוריות-כהן משיח														
מימרא		מאן דאמר												
י	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:													
י	רשע קרית ליה? נהי דלא עביד מצוה מן המובחר, פסח מי לא קאכיל?													
י	אלא משל לשני בני אדם, זה אשתו ואחותו עמו בבית וזה אשתו ואחותו עמו בבית, אחד נזדמנה לו אשתו ואחד נזדמנה לו אחותו, זה שנזדמנה לו אשתו - צדיקים ילכו בהם, וזה שנזדמנה לו אחותו - ופושעים יכשלו בהם.													
י	מי דמי? אנון קאמרין חדא דרך, והכא שני דרכים													
י	אלא משל ללוט ושתיו, הן שנתכוונו לשם מצוה - צדיקים ילכו בהם, הוא שנתכוון לשם עבירה - ופושעים יכשלו בהם.													
י	ודלמא הוא נמי לשם מצוה הוא מכוין													
י	כל הפסוק הזה לשם עבירה נאמר:													
י	(בראשית יג) וישא לוט - (בראשית לט) ותשא אשת אדניו את עיניה													
י	את עיניו - (שופטים יד) ויאמר שמשון וגו' אותה קח לי כי היא ישרה בעיני													
י	וירא - (בראשית לד) וירא אותה שכם בן חמור													
י	את כל ככר הירדן - (משלי ו) כי בעד אשה זונה עד ככר לחם													
י	כי כלה משקה - (הושע ב) אלכה אחרי מאהבי נותני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי.													
י	והא מינס אנים													
י	למה נקוד על וי"ו שבקומה של בכירה? לומר לך, שבשכבה לא ידע אבל בקומה ידע.													
י	ומאי ה"ל למעבד? מאי דהוה הוה													
י	נפקא מינה - דלפניא אחרינא לא איבעי ליה למישתי.													
י	מאי דכתיב: (משלי יח) אח נפשע מקרית עוז ומדינים כבריה ארמון? אח נפשע מקרית עוז - זה לוט שפירש מאברהם, ומדינים כבריה ארמון - שהטיל מדינים בין ישראל לעמון, שנאמר: (דברים כג) לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה'. דרש רבא ואיתימא ר' יצחק, מאי דכתיב: (משלי יח) לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע? לתאוה יבקש נפרד - זה לוט שנפרד מאברהם, בכל תושיה יתגלע - שנתגלה קלונו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות													
י	עמוני ומואבי אסורין איסור עולם.													
י	תמר זנתה וזימרי זינה, תמר זנתה - יצאו ממנה מלכים ונביאים, זימרי זינה - נפלו כמה רבבות מישראל.													
י	גדולה עבירה לשמה ממצוה שלא לשמה, שנאמר: (שופטים ה) תבורך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תבורך, מאן נינהו נשים באהל? שרה, רבקה, רחל ולאח.													
י	איני?													
י	לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה													
י	אימא: כמצוה שלא לשמה.													
י	שבע בעילות בעל אותו רשע באותה שעה, שנאמר: (שופטים ה) בין רגליה כרע נפל שכב וגו'.													
י	והא קא מיתהניא מעבירה													
י	אפילו טובתם של רשעים רעה היא אצל צדיקים.													

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
הוריות-כהן משיח	מימרא	מאן דאמר									
לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה שבשכר מ"ב קרבנות שהקריב בלק הרשע, זכה ויצתה ממנו רות	רב יהודה אמר רב:										
רות בת בנו של עגלון בן בנו של בלק מלך מואב.	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:										
מנין שאין הקב"ה מקפה אפילו שכר שיחה נאה? מהכא, דאילו בכירה דקרייה מואב, אמר ליה רחמנא למשה: (דברים ב) אל תצר את מואב ואל תתגר במ מלחמה הוא דלא, הא צעורי צערינהו ואילו צעירה דקרייה בן עמי, א"ל: (דברים ב) אל תצורם ואל תתגר במ כלל, אפילו צעורי לא.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:										
לעולם יקדים אדם לדבר מצוה, שבשכר לילה אחת שקדמה בכירה לצעירה, זכתה וקדמתה ארבע דורות למלכות.	רבי חייא בר אבין א"ר יהושע בן קרחה:										
(ויקרא ד) מעם הארץ - פרט למשיח, מעם הארץ - פרט לנשיא	תנו רבנן:										
והלא כבר יצאו משיח לידון בפר, נשיא לידון בשעיר											
שיכול משיח על העלם דבר עם שגגת מעשה מביא פר, על שגגת מעשה - לחודיה מביא כשבה ושעירה? ת"ל: מעם הארץ - פרט למשיח, מעם הארץ - פרט לנשיא.											
תינח משיח, אלא נשיא בשגגת מעשה הוא דמיית?											
הכא במאי עסקינן - כגון שאכל חזית חלב כשהוא הדיוט, ונתמנה ואח"כ נודע לו, סלקא דעתך אמינא נייתי כשבה או שעירה, קמ"ל.	רב זביד משמיה דרבא:										
הניחא לר"ש דאזול בתר ידיעה, אלא לרבנן דאזלו בתר חטאה מאי איכא למימר?											
הכא במאי עסקינן - כגון שאכל חצי חזית חלב כשהוא הדיוט, ונתמנה והשלימו ואח"כ נודע לו, סלקא דעתך אמינא נצטרף ונייתי כשבה או שעירה, קמ"ל.	אלא אמר רב זביד משמיה דרבא:										
נשיאות מהו שתפסיק?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:										
היכי דמי?											
כגון שאכל חצי חזית חלב כשהוא הדיוט, ונתמנה ועבר והשלימו											
התם הוא דלא מצטרף, דאכליה פלגא כשהוא הדיוט ופלגא כשהוא נשיא, אבל הכא דאידי ואידי כשהוא הדיוט אכליה מצטרף, או דלמא לא שניא, מאי?											
תפשוט ליה מהא דאמר עולא א"ר יוחנן:											
אכל חלב והפריש קרבן והמיר וחזר בו, הואיל ונדחה ידחה.	[עולא א"ר יוחנן]										
הכי השתא, מומר לאו בר אתווי קרבן הוא, האי בר אתווי קרבן הוא.											
אכל ספק חלב כשהוא הדיוט, ונתמנה ונודע לו על ספקו, מהו?	בעא מיניה רבי זירא מרב ששת:										
אליבא דרבנן דאזלי בתר חטאה לא תבעי לך - דמייתי אשם תלוי, אלא כי תבעי לך - אליבא דרבי שמעון, מדאשתני לודאי אשתני לספק, או דלמא כי אשתני לודאי - דאשתני קרבן ידידיה, אבל הכא דלא אשתני קרבן ידידיה - אימא לייתי אשם תלוי?											
תיקו.											
מעם הארץ - פרט למומר	ת"ר: [ת"ק]										
(ויקרא ד) אשר לא תעשינה בשגגה ואשם - השב בידיעתו מביא קרבן על שגגתו, לא שב בידיעתו אינו מביא קרבן על שגגתו.	ר"ש בר יוסי אומר משום ר"ש:										
מאי בינייהו?											
מומר לאכול חלב ומביא קרבן על הדם איכא בינייהו	רב המנונא:										
כיון דמומר לאכול חלב - לדם נמי מומר הוי	מ"ס: [ת"ק]										
לדם מיהא שב בידיעתו הוא.	ומ"ס: [רבי שמעון]										
דכולי עלמא - מומר לאכול חלב לא הוי מומר לדם	והא רבא אמר:										

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													הוריות-כהן משיח	
מימרא		מאן דאמר													הוריות-כהן משיח	
יא.	◊															אלא, הכא באוכל נבלה לתאבון ונתחלף לו בשומן ואכלו קמיפלגי
יא.																כיון דלתאבון אכיל במיד מומר הוא
יא.																כיון דאילו אשכח דהיתרא לא אכל דאיסורא לאו מומר הוא.
יא.	◊															אכל חלב זהו מומר, ואיזהו מומר? אכל נבילות וטריפות, שקצים ורמשים, ושתה יין נסך
יא.	◊															אף הלוכש כלאים.
יא.	<															אכל חלב זהו מומר, ואיזהו מומר? אוכל נבילות כו'.
יא.																מאי קאמר?
יא.	◊															ה"ק: אכל חלב לתאבון - הרי זה מומר, להכעיס - הרי זה צדוקי, ואיזהו מומר דבסתמו צדוקי? הרי אומר: אוכל נבילה וטריפה, שקצים ורמשים, ושתה יין נסך.
יא.	◊															אף הלוכש כלאים.
יא.																מאי בנייהו?
יא.	◊															איכא בנייהו כלאים דרבנן
יא.																מדאורייתא הוי מומר, דרבנן לא הוי מומר
יא.																כלאים כיון דמפרסם אסוריה, אפי' בדרבנן הוי מומר.
יא.																פליגי בה רב אחא ורבינא:
יא.	◊															לתאבון - מומר, להכעיס - צדוקי
יא.	◊															להכעיס נמי מומר, אלא איזהו צדוקי? כל העובד עבודת כוכבים.
יא.	◊															אכל פרעוש אחד או יתוש אחד - ה"ז מומר
יא.																והא הכא דלהכעיס הוא, וקא קרי ליה מומר
יא.	◊															התם, דאמר: אטעום טעם דאיסורא.
יא.	<															ואיזהו נשיא? זה מלך כו'.
יא.	◊															נשיא - יכול נשיא שבט כנחשון בן עמינדב? ת"ל: (ויקרא ד) מכל מצות ה' אלהיו, ולהלן הוא אומר: (דברים יז) למען ילמד ליראה את ה' אלהיו, מה להלן שאין על גביו אלא ה' אלהיו, אף נשיא שאין על גביו אלא ה' אלהיו.
יא:	◊															כגון אני מהו בשעיר?
יא:	◊															הרי צרתך בבבל.
יא:	◊															מלכי ישראל ומלכי בית דוד, אלו מביאים לעצמם ואלו מביאים לעצמם
יא:	◊															התם לא כייפי אהדי, הכא אנן כייפינן להו לדידהו.
יא:	◊															כגון אני מהו בשעיר?
יא:	◊															התם שבט, הכא מחוקק
יא:	◊															(בראשית מט) לא יסור שבט מיהודה - זה ראש גולה שבבבל, שרודה את ישראל במקל (בראשית מט) ומחוקק מבין רגליו - אלו בני בניו של הלל, שמלמדים תורה לישראל ברבים.

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													הוריות-כהן משיח	
		מאן דאמר													מימרא	
יא:	מ															ואיזהו המשיח? המשוח בשמן המשחה, לא המרובה בבגדים.
יא:																אין בין כהן המשוח בשמן המשחה למרובה בגדים - אלא פר הבא על כל המצות
יא:																ואין בין כהן משמש לכהן שעבר - אלא פר יוה"כ ועשרית האפה זה וזה שוים בעבודת יוה"כ, ומצוים על הבתולה, ואסורים על האלמנה, ואינם מטמאים בקרוביהם, ולא פורעים ולא פורמים, ומחזירין הרוצח.
יא:	ג															שמן המשחה שעשה משה במדבר, היו שולקים בו את העיקרים, דברי רבי יהודה
יא:																והלא לסוך את העקרים אינו סופק אלא שורין את העקרים במים, ומציף עליו שמן וקולט את הריח וקפחו.
יא:																וכי נס אחד נעשה בשמן המשחה? והלא תחלתו שנים עשר לוגין, וממנו היה נמשח משכן וכליו אהרן ובניו כל שבעת ימי המלוואים, וכלו קיים לעתיד לבוא, שנאמר: (שמות ל) שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם.
יא:																(ויקרא ח) ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו - רבי יהודה אומר: שמן המשחה שעשה משה במדבר, כמה נסים נעשו בו מתחלה ועד סוף, תחלתו לא היה אלא שנים עשר לוגין, ראה כמה יורה בולעת וכמה עקרים בולעים וכמה האור שורף, ובו נמשח משכן וכליו ואהרן ובניו כל שבעת ימי המלוואים, ובו נמשחו כהנים גדולים ומלכים
יא:																ואפילו כהן גדול בן כהן גדול טעון משיחה
יא:																ואין מושחים מלך בן מלך ואם תאמר: מפני מה משחו את שלמה? מפני מחלוקתו של אדוניה, ואת יואש - מפני עתליה, ואת יהואחז - מפני יהויקים, שהיה גדול ממנו שתי שנים
יא:																ואותו שמן קיים לעתיד לבוא, שנאמר: שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם, זה - בגימטריא שנים עשר לוגין הווי.
יא:	<															ואפילו כהן גדול בן כהן גדול טעון משיחה.
יא:																מנלן?
יא:																דכתיב: (ויקרא ו) והכהן המשיח תחתיו מבניו, נימא קרא והכהן מתחתיו מבניו, מאי המשיח? קמ"ל, דמבניו דכהן גדול אי הוי משיח הוי כהן גדול, ואי לא - לא הוי כהן גדול.
יא:	<															ואין מושחין מלך בן מלך.
יא:																מנלן?
יא:																דכתיב: (דברים יז) למען יאריך ימים על ממלכתו וגו', ירשה היא לכם.
יא:																ומנלן דכי איכא מחלוקת בעי משיחה, ולא כל דבעי מלכא מורית מלכותא לבניה?
יא:																אמר קרא: הוא ובניו בקרב ישראל, בזמן ששולם בישראל קרינא ביה הוא ובניו, ואפילו בלא משיחה.
יא:																אף יהוא בן נמשי לא נמשח אלא מפני מחלוקתו של יורם.
יא:																ותיפוק ליה משום דראשון הוא
יא:																מלכי בית דוד מושחין, מלכי ישראל אין מושחין.
יא:																מנלן?
יא:																אמר קרא: (שמואל א' טז) קום משחהו כי זה וגו', זה טעון משיחה ואין אחר טעון משיחה.
יא:	<															אף יהוא בן נמשי לא נמשח אלא מפני מחלוקתו של יורם.
יא:																ומשום מחלוקתו של יורם בן אחאב נמעול בשמן?
יא:																באפרסמא דכיא
יא:																ה"נ באפרסמא דכיא.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
הוריות-כהן משיח	מאן דאמר										
ואת יהואחז מפני יהויקים, שהיה גדול ממנו שתי שנים.											יא:
ומי קשיש מיניה? והכתיב: (דברי הימים א' ג) ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלישי צדקיהו הרביעי שלום											יא:
הוא שלום הוא צדקיהו הוא יוחנן הוא יהואחז	וא"ר יוחנן:										יא:
לעולם יהויקים קשיש, ומאי בכור? בכור למלכות.											יא:
ומי מלכי זוטרי מקמי קשישי? והא כתיב: (דברי הימים ב' כא) ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור											יא:
יהורם ממלא מקום אבותיו הוה, יהויקים לאו ממלא מקום אבותיו הוה.											יא:
הוא שלום הוא צדקיהו הוא יוחנן הוא יהואחז.	אמר מר:										יא:
והא חד חד קא חשיב, דכתיב: (דברי הימים א' ג) השלישי הרביעי?											יא:
מאי שלישי? שלישי לבנים, ומאי רביעי? רביעי למלכות, דמעיקרא מלך יהואחז ולבסוף יהויקים ולבסוף יכניה ולבסוף צדקיהו.											יא:
הוא שלום הוא צדקיהו ולמה נקרא שמו שלום? שהיה משולם במעשיו.	ת"ר:										יא:
שלום - ששלמה מלכות בית דוד בימיו, ומה שמו? מתניה שמו, שנאמר: (מלכים ב' כד) וימלך מלך בבל את מתניה ודודו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו, א"ל: יה יצדיק עליך את הדין אם תמרוד בי, (שנאמר: (מלכים ב' כד) ויבאהו בבלה), וכתיב: (דברי הימים ב' לו) וגם במלך נבוכד נצר מרד אשר השביעו באלהים.	איכא דאמרי:										יא:
ומי הוה שמן המשחה?											יב:
משגגני ארון, נגנו שמן המשחה וצנצנת המן, ומקלו של אהרן שקדיה ופרחיה, וארגו ששלחו פלשתים דורון לישראל, שנאמר: (שמואל א' ו) ואת כלי הזהב אשר השבותם לו אשם תשימו בארגו מצדו ושלחתם אותו והלך	והתניא:										יב:
ומי גנוז?											יב:
יאשיהו מלך יהודה גנוז, שראה שכתוב בתורה: (דברים כח) יולך ה' אותך ואת מלך וגו', צוה וגנוזם, שנאמר: (דברי הימים ב' לה) ויאמר ללויים המבינים לכל ישראל הקדושים לה' תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את ה' אלהיכם ואת עמו ישראל											יב:
אתיא שם שם, אתיא משמרת משמרת, אתיא דורות דורות	ואמר רבי אלעזר:										יב:
באפרסמא דכיא.	רב פפא:										יב:
כיצד מושחין את המלכים? כמין נזר, ואת הכהנים? כמין כי.	ת"ר:										יב:
מאי כמין כי?											יב:
כמין כף יוני.	רב מנשיא בר גדא:										יב:
בתחלה מוצקין שמן על ראשו, ואח"כ נותנין לו שמן בין ריסי עיניו, ותניא אחריתי: בתחלה נותנין לו שמן בין ריסי עיניו, ואח"כ מוצקין לו שמן על ראשו	תני חדא:										יב:
תנאי היא, איכא דאמרי: משיחה עדיפא, ואיכא דאמרי: יציקה עדיפא.											יב:
מ"ט דמאן דאמר יציקה עדיפא?											יב:
דכתיב: (ויקרא ח) ויצוק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו.											יב:
ומאן דאמר משיחה עדיפא, מ"ט?											יב:
קסבר: שכן אתה מוצא אצל כלי שרת.											יב:
והכתיב ויצוק, ובסוף וימשח											יב:

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
הוריות-כהן משיח	מאן דאמר										
הכי קאמר: מאי טעם ויצוק? משום דוימשח.		!									יב.
(תהלים קלג) כשמן הטוב וגו' יורד על הזקן זקן אהרן וגו' - כמין שני טפי מרגליות היו תלויות לאהרן בזקנו.	ת"ר:										יב.
כשהוא מספר, עולות ויושבות לו בעיקר זקנו, ועל דבר זה היה משה דואג, אמר: שמא חס ושלום מעלתי בשמן המשחה? יצתה בת קול ואמרה: כשמן הטוב וגו' (תהלים קלג) כטל חרמון, מה טל חרמון אין בו מעילה, אף שמן המשחה שבזקן אהרן אין בו מעילה. ועדיין היה אהרן דואג, אמר: שמא משה לא מעל אבל אני מעלתי? יצתה בת קול ואמרה לו: (תהלים קלג) הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, מה משה לא מעל, אף אתה לא מעלת.	רב פפא, תנא :										יב.
אין מושחים את המלכים אלא על המעיין, כדי שתמשך מלכותם, שנא': (מלכים א' א) ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדוניכם וגו' והורדתם אותו אל גיחון.	ת"ר:										יב.
האי מאן דבעי לידע אי מסיק שתייה אי לא, ניתלי שרגא בעשרה יומי דבין ראש השנה ליום הכפורים בביתא דלא נשיב זיקא, אי משיך נהוריה נידע דמסיק שתייה.	רבי אמי:										יב.
ומאן דבעי למיעבד בעיסקא, ובעי למידע אי מצלח אי לא מצלח, לירבי תרנגולא, אי שמין ושפר מצלח.											יב.
האי מאן דבעי למיפק לאורחא, ובעי למידע אי חזר ואתי לביתא אי לא, ניקום בביתא דחברא, אי חזי בבואה דבבואה לידע דהדר ואתי לביתא.											יב.
ולאו מלתא היא, דלמא חלשא דעתיה ומיתרע מזליה.											יב.
השתא דאמרת: סימנא מילתא היא, לעולם יהא רגיל למיחזי בריש שתא קרא ורוביא, כרתי וסילקא ותמרי.	אביי:										יב.
אמר להו רב משרשיא לבריה:	[רב משרשיא]										יב.
כי בעיתו מעל ומיגמרי קמי רבייכו, גרסו מתניתא ועלו לקמי רבייכו											יב.
וכי יתביתו קמיה חזו לפומיה, דכתיב: (ישעיהו ל) והיו עיניך רואות את מוריך											יב.
וכי גרסיתו - גרסו על נהרא דמא, דכי היכי דמשכן מיא משכן שמעתייכו											יב.
ותיבו אקילקלי דמתא מחסיא ולא תיבו אפדני דפומבדיתא											יב.
טב גלדנא סריא דמתא מחסיא למיכל מכותחא דרמי כיפי.											יב.
(שמואל א' ב) רמה קרני באלהי - רמה קרני ולא רמה פכי, דוד ושלמה שנמשחו בקרן - נמשכה מלכותן, שאול ויהוא שנמשחו בפך - לא נמשכה מלכותן.											יב.
המשוח בשמן המשחה וכו'.											יב.
משיח - יכול מלך? ת"ל: כהן	ת"ר:										יב.
אי כהן, יכול מרובה בגדים? ת"ל: משיח											יב.
אי משיח, יכול משוח מלחמה? תלמוד לומר: והכהן המשיח, שאינו משיח על גביו.											יב.
מאי משמע?											יב.
הירך - המיומנת שבירך	כדאמר רבא:										יב.
הכא נמי המשיח - המיומן שבמשוחים.											יב.
משיח - יכול מלך.	אמר מר:										יב.
מלך פר הוא דמייתי? שער הוא דמייתי?											יב.
איצטריך, ס"ד אמנא: על שגגת מעשה יביא שער, על העלם דבר יביא פר, קמ"ל.											יב.
אין בין משוח בשמן המשחה כו'.											יב.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
הוריות-כהן משיח	מאן דאמר										
מתניתין דלא כרבי מאיר, דאי ר"מ											יב.
מרובה בגדים מביא פר הבא על כל המצות, דברי ר"מ	הא תניא: [רבי מאיר]										יב.
ולא הודו לו חכמים.	[חכמים]										יב.
מ"ט דר"מ?											יב.
(ויקרא ד) משיח - אין לי אלא משוח בשמן המשחה, מרובה בגדים מניין? תלמוד לומר: הכהן המשיח.	דתניא:										יב.
במאי אוקימתיה? כרבנן											יב.
אין בין כהן משמש לכהן שעבר - אלא פר יום הכפורים ועשירית האיפה	אימא סיפא:										יב:
אתאן לרבי מאיר											יב:
אירע בו פסול בכהן גדול, ועבר ומינו כהן אחר תחתיו - הראשון חוזר לעבודתו, והשני כל מצות כהונה עליו, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]										יב:
ראשון חוזר לעבודתו, ושני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא - לכהן הדיוט	רבי יוסי:										יב:
מעשה ביוסף בין אילים מצפורי שאירע בו פסול בכהן גדול, ומינוהו תחתיו ובא מעשה לפני חכמים ואמרו ראשון חוזר לעבודתו שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט, כהן גדול - משום איבה, כהן הדיוט - משום מעלין בקדש ואין מורידין	אמר רבי יוסי:										יב:
רישא רבנן וסיפא ר"מ?											יב:
אין, רישא רבנן וסיפא ר"מ.	רב חסדא:										יב:
רבי היא, ונסיב לה אליבא דתנאי.	רב יוסף:										יב:
ר"ש היא, וסבר לה כר"מ בחדא ופליג עליה בחדא	רבא:										יב:
דברים שבין כהן גדול לכהן הדיוט - אלו הם: פר הבא על כל המצות, ופר יוה"כ, ועשירית האיפה, ולא פורע ולא פורם, אבל הוא פורם מלמטה וההדיוט מלמעלה, ואין מטמא לקרובים, ומוזהר על הבתולה, ואסור באלמנה, ומחזיר את הרוצח, ומקריב אונן ואינו אוכל ואינו חולק, מקריב חלק בראש ונוטל חלק בראש, ומשמש בשמונה כלים, וכל עבודת יום הכפורים אינה כשרה אלא בו, ופטור על טומאת מקדש וקדשיו	דתניא:										יב:
וכולן נוהגין במרובה בגדים חוץ מפר המביא על כל המצות											יב:
וכולן נוהגין במשיח שעבר חוץ מפר יוה"כ ועשירית האיפה											יב:
וכולן אין נוהגין במשוח מלחמה חוץ מה' דברים האמורים בפרשה: לא פורע ולא פורם, ואין מטמא לקרובים, ומוזהר על הבתולה, ואסור באלמנה											יב:
ומחזיר את הרוצח, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]										יב:
אינו מחזיר.	חכמים:										יב:
והאי ממאי דר"ש היא?											יב:
מאן שמעת ליה דאמר: פטור על טומאת מקדש וקדשיו? ר"ש.	רב פפא:										יב:
חוץ מה' דברים האמורים בפרשה.											יב:
מה"מ?											יב:
(ויקרא כא) והכהן הגדול מאחיו - זה כהן גדול, אשר יוצק על ראשו שמן המשחה - זה משוח מלחמה, ומלא ידו יתן ללבוש את הבגדים - זה מרובה בגדים, על כולן הוא אומר: ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרום ועל כל נפשות מת לא יבא	דת"ר:										יב:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
הוריות-כהן משיח	מימרא	מאן דאמר									
יכול יהו כולן מקריבין אוננים?			ז	!							יב:
ת"ל: (ויקרא כא) כי נזר שמן משחת אלהיו עליו, עליו - ולא על חבירו			!	!							יב:
ואחר שחלקו הכתוב, יכול לא יהא מצווה על הבתולה?			ז	!							יב:
ת"ל: והוא.			!	!							יב:
כתנאי:											יב:
(ויקרא כא) והוא אשה בבתוליה יקח - אחר שחלק הכתוב ריבה, דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]		ז	!							יב:
אין לי אלא שעבר מחמת קריו, מחמת מומין מניין? ת"ל: והוא.	רבי עקיבא:		ז	!							יב:
משיח שנצטרע מהו באלמנה? מידחא דחי או מיפטר פטר?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:										יב:
לא הוה בידה.											יב:
זימנין הוי יתיב רב פפא וקמבעיא ליה	[רב פפא]										יב:
אין לי אלא שעבר מחמת קריו, עבר מחמת מומין מניין? ת"ל: והוא.	הונא בריה דרב נחמן לרב פפא, תנינא:			!							יב:
קם נשקיה ברישיה ויהיב ליה ברתיה.	[רב פפא]										יב:
כהן גדול פורס מלמטה, וההדיוט מלמעלה.											יב:
כהן גדול מקריב אונן ולא אוכל, וההדיוט לא מקריב ולא אוכל.											יב:
למטה - למטה ממש, למעלה - למעלה ממש	רב:			ז	!						יב:
למטה - למטה מקמי שפה, למעלה - למעלה מקמי שפה, וזה בצואר.	שמואל:			ז	!						יב:
על כל המתים כולן - רצה מבדיל קמי שפה שלו, רצה אינו מבדיל קמי שפה שלו, על אביו ועל אמו - מבדיל	מיתבי:			ז	!						יב:
כיון דבעלמא הוי קרע, קרי כאן בגדיו לא יפרוס				ז	!						יב:
שמואל כרבי יהודה סבירא ליה				!	!						יב:
כל קרע שאינו מבדיל שפה שלו - אינו אלא קרע של תפלות.	דאמר: [רבי יהודה]			!	!						יב:
ומי אית ליה לר"י קריעה ככהן גדול?				ז	!						יב:
אילו נאמר ראש לא יפרע ובגד לא יפרוס, הייתי אומר: בראש ובגד של סוטה הכתוב מדבר, ת"ל: (ויקרא כא) את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרוס, שאינו בפריעה ופרימה כל עיקר, דברי רבי יהודה	והא תניא: [רבי יהודה]			ז	!						יב:
אינו פורס כדרך שבני אדם פורמין, אלא הוא מלמטה וההדיוט מלמעלה	רבי ישמעאל:			ז	!						יב:
שמואל סבר לה כר"י בחדא ופליג עליה בחדא.				!	!						יב:
כל התדיר מחבירו קודם את חבירו											יב:
וכל המקודש מחבירו קודם את חבירו.											יב:
פר המשיח ופר העדה עומדים - פר המשיח קודם לפר העדה בכל מעשיו.											יב:
מנא הני מילי?											יב:
דאמר קרא: (במדבר כח) מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד, מכדי כתיב עולת הבקר, עולת התמיד למה לי? הכי קאמר רחמנא: כל תדירה קדמה.	אביי:										יב:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◊ insertion of an earlier segment-קודמת- < מעשה-story O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-⚡ question-שאלה-^ answer-! תירוק- proof-ראיה-■
--	---

הוריות-כהן משיח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
וכל המקודש מחבירו הוא קודם את חבירו.												■	<
מנלן?												^	
וקדשתו - לכל דבר שבקדושה, לפתוח ראשון, ולברך ראשון, וליטול מנה יפה ראשון.	דתנא דבי רבי ישמעאל:										■	!	◊